

Sygn. akt I C upr 522/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 r. w Miliczu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko R. F.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

(...):

1. (...)

2. (...)

3. (...)

M., (...)

Sygn. akt I C upr 522/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 25 sierpnia 2015 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwana R. F. zapłaciła stronie powodowej kwotę 100,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 zł, a także zwrotu innych kosztów w wysokości 0,30 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 28 maja 2015 r. zawarła umowę cesji wierzytelności z (...) S.A. V. (...), na mocy której wstąpiła w istniejący stosunek prawny, który wynika z zawartej przez pozwanego z cedentem umowy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr KM- (...) - (...) - A z dnia 22 marca 2013 r. Przedmiotem umowy była odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym N. (...) o nr rej. (...) w okresie trwania umowy ubezpieczenia, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W ramach zawartej umowy pozwany

zobowiązał się zapłacić cedentowi składkę w terminach i wysokości wskazanej w polisie ubezpieczeniowej. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku uiszczenia składki ubezpieczeniowej i nie zareagował na pisemne wezwanie w tym zakresie. Strona powodowa podała również, że na kwotę żądania składa się zaległa rata składki w wysokości 79,00 zł oraz odsetki ustawowe od tej raty w kwocie 21,84 zł, liczone od dnia 6 kwietnia 2013 r., tj. dnia następnego po terminie płatności składki, do dnia 23 sierpnia 2015 r., tj. dnia poprzedzającego wniesienie powództwa. Żądanie odsetkowe powód uzasadnił przepisami art. 481 i 482 k.c. Wskazał też, że roszczenie stało się wymagalne w dniu 6 kwietnia 2013 r.

W dniu 10 września 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny uwzględnił żądanie strony powodowej i wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana R. F. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym podniosła, że otrzymała w dniu 9 września 2015 r. wezwanie do zapłaty bez wskazania czego dotyczy, dlatego odesłała je stronie powodowej.

Postanowieniem z dnia 12 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, wobec skuteczne wniesionego sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa na wezwanie Sądu w dniu 23 grudnia 2015 r. uzupełniła braki formalne pozwu oraz dołączyła dokumenty, na które powoływała się w uzasadnieniu pozwu.

Pozwana w dniu 7 stycznia 2016 r. uzupełniła brak formalny sprzeciwu od nakazu zapłaty, składając go na urzędowym formularzu. Dodatkowo zarzuciła, że nie istnieje nieuregulowana wierzytelność oznaczona w pozwie.

Na rozprawie w dniu 11 maja 2016 r. pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana R. F. w 2013 r. była właścicielem samochodu marki N. (...). W tym samym roku auto zostało sprzedane.

(dowód: przesłuchanie pozwanej k. 77)

Strona powodowa w dniu 28 maja 2015 r. zawarła z (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanej w wysokości 79,00 zł z tytułu ubezpieczenia OC dotyczącego samochodu marki N. (...) o nr rej. (...), płatna do dnia 5 kwietnia 2013 r. (polisa (...)).

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 28.05.2015 r. k. 27-35;

potwierdzenie wpłaty z 29.05.2015 r. k. 36;

wykaz jednostkowych wierzytelności na płycie CD k. 74)

W dniu 24 sierpnia 2015 r. strona powodowa sporządziła pismo wzywające pozwaną do zapłaty kwoty 100,96 zł, w tym składki w wysokości 79,00 zł, jednocześnie informując pozwaną o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo i wezwanie z 24.08.2015 r. k. 23 i 24)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego

adwokatem i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił dokumenty zaoficerowane przez stronę powodową oraz dowód z przesłuchania pozwanej albowiem brak było jakichkolwiek powodów, by odmówić im przymiotu wiarygodności.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła m.in. z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powodowa spółka, formułując żądanie w niniejszej sprawie, miała zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje jej uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanej z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której pozwana miała uiścić dochodzona pozwem kwotę.

Umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest umową cywilnoprawną, której zasady zawierania, przedmiot oraz prawa i obowiązki stron, uregulowane są przez przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)(...)(tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. Nr 392), a także przez przepisy kodeksu cywilnego.

Przez zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu, zaś posiadacz pojazdu mechanicznego zobowiązuje się do zapłaty składki. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń trwa przez okres wskazany w umowie i kończy się z upływem ostatniego dnia tego okresu. Jeśli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia (art. 813 § 2 k.c.). Składka ubezpieczeniowa może być opłacana z góry za cały okres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo w ratach, których wysokość i terminy płatności zostały ustalone w umowie.

Strona powodowa, formułując żądanie w niniejszej sprawie, zaoficerowała jako materiał dowodowy dokumenty w postaci umowy sprzedaży wierzytelności z załącznikiem na płycie CD oraz wezwanie do zapłaty.

W ocenie Sądu przedłożone przez stronę powodową dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania, zwłaszcza w świetle stanowiska pozwanej w tej sprawie Strona powodowa nie wykazała bowiem – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi – istnienia i wysokości zobowiązania, zasad obciążenia pozwanej dochodzoną kwotą przez pierwotnego wierzyciela, daty wymagalności świadczenia, sposobu i okresu wyliczenia odsetek. Wprawdzie powołała się w tym zakresie na polisę potwierdzającą zawarcie umowy ubezpieczenia, ale nie przedłożyła jej Sądowi.

Niewątpliwie powód jako nabywca wierzytelności powinien dysponować całą dokumentacją związaną z nabytą wierzytelnością, a jako profesjonalista w swojej dziedzinie powinien wykazać w postępowaniu sądowym, w jaki sposób i w oparciu o jakie dokumenty określił wysokość dochodzonego roszczenia. W niniejszej sprawie strona powodowa nie zdołała udowodnić że wierzytelność w określonym w pozwie zakresie rzeczywiście istnieje, tzn. że doszło do zawarcia przedmiotowej umowy ubezpieczenia na wskazanych warunkach. Wniosek strony powodowej zawarty w piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2016 r. o zobowiązanie pierwotnego wierzyciela do przedłożenia dokumentacji źródłowej, nie zasługiwał na uwzględnienie. Nie jest bowiem rolą Sądu wyřeczanie stron w gromadzeniu materiału dowodowego w sytuacji, gdy brak jest przeszkód do uzyskania przez nie wnioskowanych dokumentów samodzielnie.

W tym stanie rzeczy żądanie pozwu jako nieudowodnione podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.